

copiam qui habet miser non est, nec ipsa in
quam morte tuos dolores tibi recare licet, quin
potius fortuna cedo et Victoris animum precibus
inflecto, videat fortuna supplicem Sedeciam,
videat rogantem, haec sit illius maxima Deme
Victoria. Ego victor, non amplius Rex miser ee
fandem discam, dummodo Regno meo, fides mea
non omni extinguatur salutis fiducia: ride
denum ride nouercans fortuna, Supplex irarum
tuarum fulmen, Sedecias deprecor, parce, non
docet semper Regem timeri nunquam amari, ipse
Deus ubi de bonis reddit serentatem calis, Sa,
nunc possunt omnes parere nulli nisi princi
pes vides tuis ignibus humanam, felici sumas
quondam, nunc sortis pilam, Iudaeam in qua
nihil illi relictum nisi cruciadorum civium
cadavera, parce, si quid nocentes peccauere,
innocentium parum est expiandum, parce, iacet
fria tui, et fortuna armis subacta, tellus mi
serorum ossibus strata, et obtruncatorum sanie
defoedata, se ipsam horret atque formidat,
Hebraeorum sanguine comixta Jordanis proce,